

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/32/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316202445
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1316202445.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: K.. K. N., I. I. U.P. XX, D., X.: XX XXX XXX, proti žalovanému: X.. C. J., R.. XX.XX.XXXX, D. C. XX, W., zastúpenému: Mgr. Peter Serina, advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Poľnohospodárska 10, Bratislava, IČO: 36 858 510, o zaplatenie 5 276,91 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 04. novembra 2022, č.k. 12C/31/2016 - 369, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým (v danom spore v poradí druhým) rozsudkom uložil súd prvej inštancie žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.276,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 915,17 eura od 14.2.2015 do zaplatenia a zo sumy 4 361,74 eura od 8.4.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Poukázal na to, že v poradí prvým rozsudkom č.k. 12C/31/2016 - 299 zo dňa 11. marca 2020 žalobu zamietol, a to z dôvodu, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadom výšky uplatneného nároku. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 8Co/4/2021 - 348 zo dňa 31. marca 2022 predmetný rozsudok zrušil a vrátil mu na ďalšie konanie s tým, že spor opätovne prejedná, vychádzajúc zo záväzného právneho názoru, že advokátovi vzniká voči klientovi nárok na zaplatenie odmeny za poskytovanie právnych služieb spočívajúcich v zastupovaní v konaní pred súdom bez ohľadu na to, či a ako o náhrade trov konania rozhodne súd v takomto konaní.

3. Vykonaným dokazovaním mal prvoinštančný súd preukázané, že žalobca je advokátom zapísaným v zozname SAK od 12.02.2003. Podľa výpisu zo živnostenského registra Č.. XXX-XXX žalovaný podnikal ako fyzická osoba, pod obchodným menom X.. C. J. J.-D., s miestom podnikania XXX XX W., XX X.: XXXXXXXX od 30.09.1992. Žalovaný podnikanie ukončil dňa 25.01.2013. Z Potvrdenia zo dňa 16.03.2011 mal preukázané, že žalobca prevzal zastupovanie žalovaného vo veci žalobcu S.. E. H. voči žalovanému - X.. C. J. J.-D., o zaplatenie 2 655,52 eura s prísl., vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 26 Rob 598/2010, po podaní odporu vec vedenú pod sp. zn. 34Cb/2/2011. Žalovaný v ňom potvrdzuje, že bol poučený o všetkých možnostiach odmeny advokáta podľa ust. § 24 a 25 zák. č. 586/2003 Z. z. a vyhl. č. 655/2004 Z. z. a žalovaný súhlasí s nasledovnou odmenou za poskytnutie právnej služby: tarifná odmena s tarifnou hodnotou vo výške 2.655,52 eura, žalovaný zároveň týmto dňom poskytol žalobcovi preddavok vo výške 200 eur. Zo žiadosti o primerané doplnenie poskytnutého

preddavku zo dňa 11.09.2014, doručenému žalovanému 16.09.2014 vzťahujúce sa k veci vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 34Cb/2/2011 mal preukázané, že žalobca žalovanému oznámil, že k dnešnému dňu má nárok na odmenu vo výške 828,84 Eur s presným rozpisom úkonov na základe uvedeného žiada o doplnenie preddavku vo výške 400 Eur, do 7 dní od doručenia žiadosti. Z Listu zo dňa 22.01.2015, doručenému žalovanému dňa 22.01.2015 vyplýva, že žalobca odstúpil od zmluvy o poskytovaní právnych služieb vo veci vedenej na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 34Cb/2/2011 z dôvodu narušenia nevyhnutnej dôvery medzi ním a žalovaným. Listom zo dňa 30.01.2015, doručeným žalovanému dňa 04.02.2015 žalobca zaslal žalovanému Vyúčtovanie právnej služby za konanie vedené vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 34Cb/2/2011, (čl. 9,10) súčasťou ktorého bolo aj zaslanie faktúry č. 2/2015 na zaplatenie sumy 915,17 Eur, splatnej dňa 13.02.2015. Vo faktúre č. 2/2015 na zaplatenie sumy 915,17 Eur, splatnej dňa 13.02.2015 sa uvádza, že žalobca si uplatňuje náklady na zastupovanie a to odmenu za 11 úkonov právnej služby po á 101,25 Eur, 11x režijný paušál, náhradu za stratu času vo výške 157,64 Eur, náhradu cestovných výdavkov vo výške 80,71 Eur. Náklady celkom 1 415,17 Eur, preddavok 16.03.2011-200 Eur, preddavok 22.09.2014 -300 Eur, k úhrade 915,17 Eur. Žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 26.02.2015 na zaplatenie dlžnej sumy. Žalovanému bol list doručený dňa 03.03.2015. Z pripojeného spisu vedeného na Okresnom súde v Pezinku pod sp. zn. 34Cb/2/2011 v právnej veci žalobcu: S.. E. H. voči žalovanému - X.. C. J. J.-D. - o zaplatenie 2 655,52 eur s prísl., mal za preukázané, že žalovaného v určitom období zastupoval ako advokát, žalobca. Konanie je právoplatne skončené jeho zastavením dňa 27.05.2022, pričom o nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Žalobca prevzal dňa 22.07.2009 na základe splnomocnenia tiež zastupovanie žalovaného vo veci žalobcu: X.. C. J. J.-D. voči žalovanému: O.M.K. s.r.o., o zaplatenie 13 965,64 Eur s prísl., vedenom na Okresnom súde Bratislava II., pod sp. zn. 24Cb/34/2008. V Potvrdení zo dňa 25.08.2009 vzťahujúce sa ku konaniu vedenému na Okresnom súde Bratislava II., pod sp. zn. 24Cb/34/2008 sa uvádza, že žalovaný bol poučený o. i. aj trovách konania vo vzťahu k navýšenej tarifnej hodnote veci v novej výške 24 214,95 eur. Zároveň sa klient a advokát dohodli, že prvý úkon (prevzatie veci a príprava) sa vyčísľuje z tarifnej hodnoty 13 965,64 eur a ostatné úkony z tarifnej hodnoty veci 24 214,95 eur. Tiež, že žalobca sa zaväzuje uplatniť aj úkony predchádzajúceho právneho zástupcu S.. H.. Zo žiadosti o primerané doplnenie poskytnutého preddavku zo dňa 18.11.2011, doručenému žalovanému 24.11.2011 vzťahujúce sa k veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II., pod sp. zn. 24Cb/34/2008 mal preukázané, že žalobca žalovanému oznámil, že k dnešnému dňu má nárok na odmenu za 4 úkony po á 403,34 eur, 2 úkony po á 100,54 eur, spolu za 6 úkonov 1 815,04 eur žiada o preddavok vo výške min. 900 eur, do 7 dní od doručenia žiadosti. Z Dohody o odmene a zaplatení preddavku v splátkach v zmysle § 24 zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 20.12.2011 vzťahujúcej sa na konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 24Cb/34/2008 súd prvej inštancie zistil, že v tomto žalovaný vyhlasuje, že bola dohodnutá tarifná odmena, pričom pri jej vyčíslení sa vychádza z tarifnej hodnoty 24 214,95 eur. Zmluvné strany sa dohodli, že vzhľadom k časovej a odbornej náročnosti zastupovania má advokát nárok na primerané doplnenie preddavku. Klient vyhlasuje, že nárok advokáta na primerané doplnenie preddavku, tak ako bol vyčíslený v žiadosti zo dňa 18.11.2011 doručenej dňa 24.11.2011 je oprávnený. V bode 2. 1 Advokát a klient sa dohodli na doplnení preddavku o sumu 900 eur. V bode 2.2 Klient sa zaväzuje splácať preddavok v splátkach po 100 eur vždy k 20. dňu v danom mesiaci...V bode 3.2. Klient sa zmluvne dohodol na preddavku v zmysle zákona, ktorý zaplatil a táto dohoda je na dodatočnom doplnení preddavku. Listom zo dňa 24.03.2015 doručeným žalovanému dňa 27.03.2015 žalobca odstúpil od zmluvy o poskytovaní právnych služieb vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 24Cb/34/2008 z dôvodu narušenia nevyhnutnej dôvery medzi ním a žalovaným. Prílohou predmetného listu bolo aj Vyčíslenie dohodnutej odmeny na sumu 5 265,48 eur a fa č. 13/2015 na sumu 4 361,74 eur, splatná dňa 07.04.2015. Z Vyčíslenia dohodnutej odmeny zo dňa 24.03.2015 vyplýva, že za zastupovanie vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 24Cb/34/2008 si žalobca uplatňuje od žalovaného odmenu za celkom 16 úkonov a to od prevzatia veci dňa 22.07.2009 do 21.10.2014 za štúdium spisu, podľa tarifnej hodnoty, celkom vo výške 5 265,48 eur. Ide o týchto 16 úkonov: 1/ 22.07.2009 prevzatie zastupovania a 1. porada s klientom - 303,74 eur 2/ 26.08.2009 písomné podanie vo veci samej 403,34 eur 3/ 08.03.2010 písomné podanie vo veci samej 403,34 eur 4/ 03.05.2011 zastupovanie klienta na nemeritórnom pojednávaní 100,84 eur 5/ 20.6.2011 rokovanie s protistranou 403,34 eur 6/ 21.09.2011 zastupovanie na nemeritórnom pojednávaní 100,84 eur 7/ 06.12.2011 zastupovanie klienta na pojednávaní 403,34 eur 8/ 22.05.2012 ďalšia porada s klientom 403,34 Eur 9/ 23.05.2012 zastupovanie klienta na pojednávaní 403,34 eur 10/ 04.09.2012 ďalšia porada s klientom 403,34 eur 11/ 06.02.2013 písomné podanie vo veci samej 403,34 eur 12/ 31.01.2014 písomné podanie vo veci samej 403,34 eur 13/ 26.03.2014

zastupovanie klienta na pojednávaní 403,34 eur 14/ 30.05.2014 odvolanie voči prísl., pohľadávky 201,67 eur 15/ 30.05.2014 odvolanie sa voči uzneseniu o trovách konania 201,67 eur 16/ 21.10.2014 štúdium spisu 201,67 eur, + 11x režijný paušál. Z faktúry č. 13/2015 zo dňa 24.03.2015 na sumu 4 361,74 eur, splatnej dňa 07.04.2015 mal preukázané, že v tejto žalobca od celkovej požadovanej sumy 5 236,48 eur odrátal preddavok zo dňa 16.03.2011 vo výške 303,74 eur a preddavok zo dňa 22.09.2014 vo výške 600 eur, k úhrade požadoval sumu 4 361,74 eur. Žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 26.02.2015 na zaplatenie dlžnej sumy, žalovanému bol list doručený dňa 03.03.2015. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 24Cb/34/2008 súd zistil, že žalovaný sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 25.05.2007, spočiatku ako fyzická osoba - podnikateľ, pod obchodným menom X.. C. J. -J.-D., W. XX, X.: XX XXX XXX zastúpený žalobcom, ako advokátom, voči žalovanému O.M.K. s.r.o., Studená 5, Bratislava, IČO: 35 737 298 domáhal zaplatenia sumy 24.214,95 eur s prísl., titulom zmlúv o dielo. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 24Cb 34/2008-377 zo dňa 26.03.2014 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 16 912,29 eur s prísl., v časti o zaplatenie sumy 7 302,66 eur žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2 248,48 eur, titulom náhrady trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku v sume 581 eur, zloženého preddavku na trovy znaleckého dokazovania v sume 200 eur a z trov právneho zastúpenia v sume 1 467,47 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu, t. j. žalobcu. Nakoľko mal žalobca v spore úspech prevažný, súd mu priznal trovy konania v celkovej sume 5.621,18 eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 3.668,68 eur za jedenásť úkonov právnej pomoci. 303,74 eur (prevzatie a príprava veci dňa 13.4.2007, podanie žaloby zo dňa 22.5.2007, písomné podania vo veci samej zo dňa 20.5.2008, zo dňa 25.8.2008, zo dňa 8.3.2010, zo dňa 6.2.2013 a zo dňa 30.1.2014, rokovanie s protistranou dňa 20.6.2011, zastupovanie na pojednávaniach konaných v dňoch 6.12.2011, 23.5.2012 a 26.3.2014), tri úkony právnej pomoci po 75,94 eur (1/4 odmeny za zastupovanie na pojednávaniach konaných v dňoch 9.12.2008, 3.5.2011 a 21.9.2011, ktoré boli odročené bez prejednávania veci), 2x režijný paušál po 5,90 eur, 2x režijný paušál po 6,30 eur, 1x režijný paušál po 6,95 eur, 1x režijný paušál po 7,21 eur, 4x režijný paušál po 7,41 eur, 1x režijný paušál po 7,63 eur, 1x režijný paušál po 7,81 eur a 2x režijný paušál po 8,04 eur, ako i zo súdneho poplatku v sume 1.452,50 eur, zo žalobcom zloženého preddavku na trovy znaleckého dokazovania v sume 500,- eur. Nakoľko v priebehu konania dňa 25.01.2013 žalobca ukončil svoju podnikateľskú činnosť, z tohto dôvodu súd v ďalšom konal o žalobcom ako fyzickou osobou- občanom. Konanie je právoplatne skončené v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava č. k. 8Cob 168/2014-445 zo dňa 06.04.2017 dňa 24.05.2017, v časti náhrady trov konania dňa 07.06.2014, vykonateľné dňa 10.06.2014. Z prednesu žalobcu pred súdom mal zistené, že žalovanému vyúčtoval dvomi faktúrami právne zastúpenia v dvoch súdnych sporoch. Na základe Žiadosti o doplnenie preddavku zo dňa 18.11.2011 bola dňa 20.12.2011 uzatvorená Dohoda o odmene a zaplatení preddavku v splátkach. Na základe Žiadosti o doplnenie preddavku zo dňa 11.09.2014 bol žalobca oboznámený s výškou odmeny za jeden úkon právnej služby, pričom na základe tejto výzvy doplnil preddavok dňa 22.09.2014 o sumu 300 eur. Z uvedených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že žalovaný vedel o výške odmeny za jeden úkon právnej služby a túto plne akceptoval podpisom dohody a taktiež aj plnením v splátkach po 100 eur, celkom vo výške 600 eur. Najprv žalovanému vystavil faktúru č. 02/2015 na sumu 915,17 eur, za právne služby v spore vedenom pred Okresným súdom Pezinok pod sp. zn. 34Cb/2/2011, kde mu z celkových nákladov vo výške 1415,17 eur vyúčtoval sumu 915,17 eur, po odrátaní preddavkov zo dňa 16.3.2011, pri prevzatí zastúpenia, vo výške 200 eur a preddavku vo výške 300 eur, spolu vo výške 500 eur (1415,17-500). Keď prevzal zastupovanie žalovaného v tejto veci, zdôrazňoval žalovanému, že s S.. H. má žalovaný uzatvorenú zmluvu o poskytovaní právnych služieb s paušálnou mesačnou odmenou, preto sú vyhladky na úspech pomerne nízke. Preto zvolili taktiku, aby S.. H. vyúčtoval právne služby, hoci zo zmluvy vyplývalo, že paušál mu patrí aj keby nevykonal žiaden úkon. A pokiaľ Krajský súd v Bratislave zrušil uznesením rozsudok Okresného súdu Pezinok, tak sa v podstate jedná o to, že S.. H. zostal pasívny, nereagoval na tvrdenia žalovaného, s ohľadom na jeho vysoký vek zrejme neovládal nový CSP a pokiaľ nenamietal tvrdenia protistrany, súd ich považoval za nesporné. Tomu nasvedčuje skutočnosť, že S.. H. sa už nezúčastnil posledných pojednávaní a nezasielal vo veci žiadne písomné podania. Toto sa on dozvedel až z rozsudku Okresného súdu Pezinok č. k. 34Cb/2/2011 -386 zo dňa 10.4.2019. Oznámenie o ukončení zastupovania, vyčíslenie trov právneho zastúpenia zo dňa 30.1.2015 okrem žalovanému, doručoval aj na Okresný súd Pezinok. Pokiaľ ide o konanie pred Okresným súdom Bratislava II. pod sp. zn. 24Cb/34/2008 žalovanému vystavil za poskytovanie právnej služby faktúru č. 13/2015, splatnú dňa 7.4.2015 na sumu 4.361,74 eura. Ohľadom zastupovania spísali strany sporu Dohodu, ktorá vychádzala zo Žiadosti o doplnenie preddavku o sumu 900 eur, pričom doposiaľ žalovaný z nej zaplatil iba sumu 600 eur, ktorú mal splácať v mesačných splátkach po 100 eur. Z preddavku teda dlží sumu 300 eur. Prílohou

faktúry bolo aj Oznámenie o odstúpení od zmluvy o poskytovaní právnych služieb a Vyúčtovanie. V tomto konaní s ním dokonca žalovaný uzatvoril Dohodu o splácaní tarifnej odmeny zo dňa 20.12.2011, kde bola opätovne vyčíslená aj hodnota úkonu a žalovaný sa ju zaviazal splácať v splátkach, preto jeho námietky, že nebol poučený o hodnote právneho úkonu, a neobstoja. Tiež v Žiadosti o primerané doplnenie poskytnutého preddavku zo dňa 18.11.2011 je presne vyčíslený každý jednotlivý úkon. Preto tvrdí, že žalovaný vedel, aká je hodnota každého úkonu a doplnil preddavok o 600 eur na základe tohto podania. Tým chce povedať, že žalovaný bol už v priebehu poskytovania právnych služieb ním informovaný o výške jednotlivých úkonov. Ďalej uviedol, že uvedený súdny spor je právoplatne skončený, on v ňom riadne vykonal úkony počas zastupovania, vyčíslil súdu podľa vyhlášky aj náhradu trov právneho zastúpenia. Vyjadril sa tak, že v prejednávanej veci si žalobca uplatňuje iba trovy konania, ktoré mu vyplývajú z vyhlášky. Na námietku protistrany, že žalovaný mal v určitom období prerušenú živnosť uviedol, že to je z pohľadu rozhodovacej praxe irelevantné. V tom čase bol žalovaný podnikateľ a podnikateľ ako fyzická osoba v celom rozsahu zodpovedá za záväzky a to celým svojím majetkom, čo znamená, že aj keď ukončí podnikateľskú činnosť, jeho záväzky tým nezanikajú. Pohľadávky, pri ktorých on žalovaného zastupoval, resp. finančné záväzky žalovaného vyplývali z jeho podnikateľskej činnosti. Žalovaný tvrdil, že žalobca s ním nemal žiadnu zmluvu o právnej pomoci, v spise je založená iba plná moc na zastupovanie, pričom tvrdil, že obsah Dohody o odmene o zaplatení preddavku v splátkach zo dňa 20.12.2011 mu nie je známy.

4. Takto ustálený stav veci po právnej stránke posúdil podľa § 18 ods. 1 až 3, § 22 ods. 1, § 24 zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii, v znení účinnom od 01.12.2008 do 31.08.2009 a v znení účinnom od 01.01.2015 do 31.12.2015, § 1 ods. 1 a 2, § 2 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1 a 2, § 10 ods. 1 a 2, § 15, § 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom 01.06.2009 do 31.05.200, ako aj v znení účinnom od 01.06.2010 do 30.06.2013, a dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. Poukázal na to, že advokátovi vzniká voči klientovi nárok na zaplatenie odmeny za poskytovanie právnych služieb bez ohľadu na to, či a ako o náhrade trov konania rozhodne súd v konaní, v ktorom advokát klienta zastupuje a z hľadiska vzniku nároku na zaplatenie odmeny je celkom bez významu i to, že v takomto súdnom konaní už bolo o trovách rozhodnuté, keď z exekučného titulu je oprávnená iba samotná strana sporu a účet advokáta je iba miestom plnenia. Nárok na zaplatenie odmeny advokátovi vzniká už na základe poskytnutia určitej právnej služby, v prípade zastupovania pred súdom na základe vykonania určitého úkonu právnej služby, pričom, ak aj nebolo medzi advokátom a klientom dohodnuté niečo iné a neexistujú tu skutočnosti, ktoré by vznik hmotnoprávneho nároku na zaplatenie advokátske odmeny vylučovali (napr. § 24 ods. 6 Zákona o advokácii), vzniká advokátovi právo na odmenu bez ďalších podmienok, pričom je rozhodujúce iba to, či a aké úkony právnej služby advokát pre klienta vykonal. V intenciách odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/4/2021 - 348 zo dňa 31. marca 2022 pristúpil k prieskumu jednotlivých úkonov právnej služby realizovaných žalobcom v súdnych konaniach vedených na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 26Rob/598/2010, po podaní odporu pod sp. zn. 34Cb/2/2011 a v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II. pod sp. zn. 24Cb/34/2008. Z obsahu spisu Okresného súdu Pezinok vedenom pod sp. zn. 34Cb/2/2011 vyplýva, že toto bolo medzičasom zastavené uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/196/2019-468 zo dňa 31.03.2022 a právoplatne skončené dňa 27.05.2022, pričom o nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že žalobca, ako advokát, realizoval pre žalovaného, ako klienta, 11 úkonov v tarifnej odmene vo výške 101,25 eur spolu s prislúchajúcimi náhradami, konkrétne úkony právnej služby (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) - prevzatie veci zo dňa 16.03.2011, - písomné podanie vo veci samej (odpor) zo dňa 18.03.2011, - zastupovanie na pojednávaní zo dňa 31.01.2012, - písomné podanie vo veci samej (vyjadrenie vo veci samej) zo dňa 22.05.2012, - zastupovanie na pojednávaní zo dňa 23.10.2012, - písomné podanie vo veci samej (vyjadrenie vo veci samej) zo dňa 05.03.2013, - zastupovanie na pojednávaní zo dňa 05.03.2013, - zastupovanie na pojednávaní zo dňa 10.09.2013, - zastupovanie na pojednávaní zo dňa 23.09.2014, - písomné podanie vo veci samej (vyjadrenie vo veci samej) zo dňa 16.01.2015, - zastupovanie na pojednávaní zo dňa 20.01.2015; hotové výdavky (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) - 7,41 eur (režijný paušál za rok 2011), - 7,63 eur (režijný paušál za rok 2012), - 7,81 eur (režijný paušál za rok 2013), - 8,04 eur (režijný paušál za rok 2014), - 8,39 eur (režijný paušál za rok 2015); hotové výdavky (§ 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) - 5,87 eur (cestovné náhrady PHM zo dňa 31.01.2012), - 6,11 eur (cestovné náhrady PHM zo dňa 23.10.2012), - 5,96 eur (cestovné náhrady PHM zo dňa 05.03.2013), - 5,84 eur (cestovné náhrady PHM zo dňa 10.09.2013), - 5,58 eur (cestovné náhrady PHM zo dňa 23.09.2014), - 4,79 eur (cestovné náhrady PHM zo dňa 20.01.2015), - 46,56 eur (základná náhrada cestovného za 1 km jazdy); hotové výdavky (§ 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) - 50,84 eur (náhrada

za stratu času za rok 2012), - 52,04 eur (náhrada za stratu času za rok 2013), - 26,80 eur (náhrada za stratu času za rok 2014), - 27,96 eur (náhrada za stratu času za rok 2015); spolu: 1 415,17 eur; uhradené preddavky na právne služby - spolu 500 eur; spolu: 1 415,17 eur - 500 eur = 915,17 eura. Z obsahu spisu vedeného pred Okresným súdom Bratislava II., pod sp. zn. 24Cb/34/2008 mal preukázané, že konanie je právoplatne skončené v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava č. k. 8Cob/168/2014-445 zo dňa 06.04.2017 dňa 24.05.2017, v časti náhrady trov konania dňa 07.06.2014, vykonateľné dňa 10.06.2014. Žalobca, ako advokát realizoval pre žalovaného, ako klienta, nasledovných 16 úkonov v tarifnej odmene vo výške 303,74 eur (od 22.07.2009 do 25.08.2009), 403,34 eur (od 26.08.2009 do 29.05.2014) a 201,67 eur (od 30.05.2014 do 21.10.2014) spolu s prislúchajúcimi náhradami: Úkony právnej služby (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) - prevzatie veci zo dňa 22.07.2009, - písomné podanie vo veci samej zo dňa 26.08.2009, - písomné podanie vo veci samej zo dňa 08.03.2010, - zastupovanie na nemeritórnom pojednávaní zo dňa 03.05.2011, - rokovanie s protistranou zo dňa 20.06.2011 - zastupovanie na nemeritórnom pojednávaní zo dňa 21.09.2011, - zastupovanie na pojednávaní zo dňa 06.12.2011, - ďalšia porada s klientom zo dňa 22.05.2012, - zastupovanie na pojednávaní zo dňa 23.05.2012, - ďalšia porada s klientom zo dňa 04.09.2012, - písomné podanie vo veci samej zo dňa 06.02.2013, - písomné podanie vo veci samej zo dňa 30.01.2014, - zastupovanie na pojednávaní zo dňa 26.03.2014, - odvolanie proti príslušenstvu pohľadávky zo dňa 30.05.2014, - odvolanie proti uzneseniu o trovách konania zo dňa 30.05.2014, - štúdium spisu zo dňa 21.10.2014; hotové výdavky (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) - 6,95 eur (režijný paušál za rok 2009), - 7,21 eur (režijný paušál za rok 2010), - 7,41 eur (režijný paušál za rok 2011), - 7,63 eur (režijný paušál za rok 2012), - 7,81 eur (režijný paušál za rok 2013), - 8,04 eur (režijný paušál za rok 2014); Spolu: 5 265,48 eura; uhradené preddavky na právne služby - 303,74 eur, - 600 eur; spolu: 903,74 eur; spolu: 5 265,48 eur - 903,74 eur = 4 361,74 eur. Na základe vyššie uvedeného mal potom po dôkladnom prieskume spisových materiálov ako Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 34Cb/2/2011, tak i Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 24Cb/34/2008 v spojení aj s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom v tomto konaní bez pochybností preukázané, že žalobca skutočne vykonal každý jednotlivý úkon právnej služby, ktoré si súhrne uplatňuje žalobou v danom spore v celkovej sume istiny 5 276,91 eur (915,17 eur + 4 361,74 eur). Žalobca tak v rámci prejednávacieho princípu a princípu formálnej pravdy splnil jemu patriace procesné povinnosti v podobe povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti, ktoré boli kumulatívne naplnené, čím uniesol dôkazné bremeno v spore a plne preukázal nárok uplatnený žalobou, čo do dôvodu aj výšky. Navyše je potrebné poukázať aj na tú podstatnú skutočnosť, že žalovaný, ako explicitne vyplýva napr. aj z pojednávania zo dňa 07.09.2018 nespороval žalobcom vyčíslenú výšku za jednotlivé úkony právnej služby, čím ju mal súd v zmysle § 151 ods. 1 CSP za nespornú. Čo sa týka žalovaným vo všeobecnosti namietaných porád alebo rokovaní s klientom, resp. protistranou, tieto mal jednoznačne preukázané za existujúce, nakoľko vyplývali z listinných dôkazov predložených samotným žalobcom do súdneho spisu. Žalobca tak bez akýchkoľvek pochybností uniesol dôkazné bremeno v spore aj čo do vykonania týchto žalovaným namietaných úkonov právnej služby. Upozornil v tejto súvislosti aj na to, že v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu mal preskúmať, či boli jednotlivé úkony právnej služby zo strany žalobcu vykonané pre žalovaného, a nie posudzovať ich účelnosť, ktorou sa zaoberá súdny úradník pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 C.s.p. Uvedené znamená, že nárok na zaplatenie odmeny advokátovi vzniká už na základe poskytnutia určitej právnej služby; v prípade zastupovania pred súdom, na základe vykonania určitého úkonu právnej služby. Pričom, ak by aj nebolo medzi advokátom a klientom dohodnuté niečo iné, vzniká advokátovi právo na odmenu bez ďalších podmienok, pričom je rozhodujúce iba to, či a aké úkony právnej služby advokát pre klienta vykonal. V tomto zmysle mal súd prvej inštancie za jednoznačne preukázané, že žalobca vykonal všetky jednotlivé úkony právnej služby v súdnych konaniach na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 34Cb/2/2011, resp. na Okresnom súde Bratislava II. sp. zn. 24Cb/34/2008, ktoré tvoria pohľadávku žalobcu uplatnenú žalobou v tomto spore. Procesná obrana žalovaného založená na tom, že si ako klient žalobcu, ktorý mu ako advokát poskytoval právne služby, nemohol overiť výpočet tarifnej odmeny v konaní vedenom pred Okresným súdom Pezinok pod sp. zn. 34Cb/2/2011 za jeden úkon právnej služby v spornej sume 403,34 eur je nedôvodná, nakoľko to vyplýva z predloženého listinného dôkazu - Žiadosť o primerané doplnenie poskytnutého preddavku zo dňa 18.11.2011. Zároveň argumentácia žalovaného spočívajúca v popieraní skutkových okolností založených na neuzavretí dohody so žalobcom ako advokátom a z toho vyplývajúcej vysokej odmeny žalobcu za jeden úkon právnej služby je tiež neopodstatnenou, keďže podľa § 2 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len "zmluvná odmena"); a ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že neuzavretie dohody medzi

advokátom a klientom neznamená nemožnosť plnenia žalovaného, nakoľko žalobcovi v takomto prípade patrí v zmysle § 9 až § 14 vyhlášky tarifná odmena explicitne stanovená podzákonným právnym predpisom. Z tohto hľadiska možno preto skonštatovať, že žalobcom uplatnený nárok je v časti samotnej existencie pohľadávky dôvodný, pričom je správne vyčíslená aj výška uplatneného nároku, ako to vyplynulo z prieskumu vyššie uvedených spisových materiálov, na základe ktorých súd prvej inštancie v súlade s kasačným rozhodnutím odvolacieho súdu jednotlivo posúdil odmenu za každý uplatnený úkon právnej služby, ktorý žalobca vykonal pre žalovaného. Záverom nad rámec uvedeného v súvislosti s námietkou žalovaného zhmotnenej v podaní zo dňa 06.02.2019 ohľadne nehospodárnosti úkonov právnej služby realizovaných žalobcom považoval za dôležité dať do pozornosti aj tú skutočnosť, že ak žalovaný považoval tieto úkony právnej služby za nehospodárne, tak sa mohol v súlade so základným princípom súkromného práva v podobe zmluvnej slobody kedykoľvek rozhodnúť počas konaní prebiehajúcich či už na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 34Cb/2/2011, ako aj na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 24Cb/34/2008, že žalobcovi vypovedá plnomocenstvo udelené mu ako advokátovi na jeho zastupovanie v daných súdnych konaniach. Nakoľko tak žalovaný neučinil, žalobca ako advokát poskytoval žalovanému právne služby za tarifnú odmenu, ktorá je stanovená a regulovaná právnym predpisom, čo vždy predstavuje spravodlivú, proporcionálne nižšiu a predvídateľnú sumu odmeny za poskytnuté úkony právnej služby. Právne zastupovanie vo vyššie uvedených konaniach musel ukončiť práve žalobca a to z dôvodu správania sa a konania samotného žalovaného, ktoré pochopiteľne rezultovalo do straty dôvery advokáta ku klientovi. Žalovaný sa pred súdom bránil iba tým, že nemá finančné prostriedky na zaplatenie žalovanej sumy, že ho to zruinuje, čo však nie je dôvod na zamietnutie žaloby, nakoľko právne služby žalobcom mu preukázateľne poskytnuté boli. Odmenu za poskytnuté právne služby vo výške žalovanej sumy bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi na základe ním riadne vystavených faktúr, pričom ich nezaplatením sa dostal do omeškania, v dôsledku čoho tak žalobcovi vznikol nárok požadovať od žalovaného popri peňažnom plnení aj úroky z omeškania. Preto priznal žalobcovi aj požadované zákonné úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z.) vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti príslušnej faktúry. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytkol súdu prvej inštancie, že uplatnený nárok považoval za existujúci a vôbec nepochyboval o tom, že žalobcovi ako advokátovi patrí odmena v zmysle zmluvy, avšak v celom odôvodnení nie je zmienka o tom, že odporca namietal účelnosť poskytnutej právnej pomoci a dokladal dôkazy o nekvalite poskytnutej právnej pomoci. Rovnako v celom odôvodnení nie je ani jedno posúdenie namietaných konkrétnych úkonov, z hľadiska ich hospodárnosti a účelnosti. Súd zobral rozhodnutie krajského súdu, ktorým vrátil vec na prvú inštanciu ako pokyn žalobe vyhovieť, a to napriek tomu, že nič také krajský súd v rozhodnutí neuviedol. Súd sa nevysporiadal s jeho kľúčovými dôkazmi a argumentami, ktoré vznášal písomne aj ústne počas konania. Poukázal na to, že vo veci sp. zn. 24Cb/34/2008, vedenej na Okresnom súde Bratislava II, sa súd v odôvodnení nevysporiadal s jeho argumentami, že žalobca ho nepoučil ako klienta spotrebiteľa právnej služby o výške odmeny za úkon. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že mu oznámil len to, že sa odmena vypočíta z tarifnej hodnoty. Takéto poučenie o odmene je v príkrom rozpore so zákonom o advokácii a dokazuje nesplnenie si povinnosti. Nič žalobcovi nebránilo, aby uviedol presnú sumu, aby si ako jeho klient mohol urobiť obraz o tom, o akú odmenu za úkon ide. Obyčajná zmienka, dokonca bez uvedenia, kde a v akom predpise sa vzorec na výpočet nachádza, nie je spôsobilá informovať klienta o výške odmeny. Samotný vzorec výpočtu odmeny vo vyhláške pritom aj advokátom často spôsobuje problémy a hodnotu úkonu vypočítavajú chybné. Zákon o advokácii neuvádza, že stačí uviesť odkaz kde či ako si môže klient odmenu vypočítať, ani neuvádza, že stačí iba náznak informácie ako si ju vypočítať, zákon žiada aby advokát konkrétne uviedol informáciu o výške odmeny za úkon. Opätovne tiež konštatoval, že žalobca v predmetnom konaní vykonal množstvo nehospodárnych a neúčelných úkonov, za ktoré mu nepatrí v zmysle Zákona o advokácii odmena (za nekvalitu sa neplatí). Žalobca si vyúčtoval odmenu aj za úkony, ktoré súd v samotnom konaní vyhodnotil ako neposkytnuté s odbornou starostlivosťou. Toto konanie je v rozpore s § 24 ods. 6 Zákona o advokácii, ktorý hovorí jasne, že advokátovi za takéto úkony odmena nepatrí. Konkrétne namietal, že dňa 31.7.2009 oznámil žalobca prevzatie zastúpenia za N. J., pričom dňa 11.11.2009 súd žalobcovi pripomenul nesplnenie povinnosti jeho predchodcom zo dňa 9.12.2008 a žalobca sa vyjadril až po takmer štyroch mesiacoch 9.3.2010. Dňa 13.12.2011 navrhol

žalobca vypočúť svedkov, t. z. po viac ako dvoch rokoch od prevzatia zastúpenia vo veci. Následne došlo k návrhu na vykonanie znaleckého posudku, pričom súd najneskôr 4.6.2012 doručil žalobcovi výzvu na predloženie otázok znalcovi. Dňa 23.8.2012 opätovne súd vyzval žalobcu na zaplatenie preddavku a na doloženie otázok znalcovi. Žalobca vyhovel výzve súdu až po troch mesiacoch 11.9.2012, pričom 6.5.2013 doplnil opäť otázku pre znalca, tentoraz nového. Finálne tak žalobca sformoval otázku pre znalca až po jedenástich mesiacoch od prvotnej výzvy. Následne bol dňa 29.10.2013 doručený žalobcovi znalecký posudok s výzvou na vyjadrenie, ktorý žalobca odignoroval, čo mu súd pripomenul vo výzve zo dňa 17.12.2014, ktorú si žalobca prevzal 23.1.2014. Túto povinnosť splnil dňa 31.1.2014, t. z. až po troch mesiacoch. Celkovo tak z procesných dôvodov žalobca svojou procesnou nečinnosťou spôsobil prieťahy minimálne 10 mesiacov a ak vezmeme do úvahy sformulovanie otázky tak až 16 mesiacov. Vo vzťahu k odmene za zastupovanie v konaní sp. zn. 34Cb/2/2011 vedenom na Okresnom súde Pezinok poukázal na to, že žalobca nemal v tejto veci so žalovaným uzatvorenú žiadnu zmluvu o poskytovaní právnej pomoci, mal iba udelené plnomocnenstvo, pričom do dnešného dňa nepreukázal ako ho ako klienta poučil o výške odmeny za právny úkon pri prevzatí veci, hoci od 29.6.2010 do 30.6.2012, t.z. v čase prevzatia plnej moci mal pozastavenú činnosť, teda nebol živnostníkom. ako tvrdí žalobca, ale jednoznačne spotrebiteľom. Žalobca viedol zastupovanie v konaní nehospodárne a neúčelne, čo malo za následok neúspech v spore. K jednotlivým úkonom poukázal na to, že dňa 18.03.2011 podal žalobca za neho odpor voči žalobe a v celom konaní viedol dokazovanie výlučne tým smerom, že žiadal doložiť finančné vyúčtovanie a tvrdil, že žaloba je predčasná. Ako vyplýva z rozhodnutia krajského súdu, takáto obrana bola právne irelevantná, súd na ňu vôbec neprihliadol. Jediné na čo prihliadol bol dôraz na nekvalitu poskytovanej služby a námietku jeho osoby, že v tomto smere súd nevykonal vôbec žiadne dokazovanie. To že nedošlo k vykonaniu dokazovania v podstatnej veci, je vážnou chybou žalobcu, ktorý do súdneho spisu za celý čas zastupovania, t. z. do roku 2015 nedoložil do spisu dôkazy o kvalite poskytovanej služby ani dôkazy o tom v akých sporoch a aké sumy si žalobca nechal, navyiac v rozpore so zákonom. Bol preto nútený ísť do archívnych spisov a zhromaždiť dôkazy, ktoré súdu predložil, vrátane dôkazov o ponechaných sumách žalobcom v rozpore so zmluvou a zákonom, t.z. za žalobcu urobil prácu, ktorú za 4 roky konania neurobil. Čo ale žalobca urobil bolo, že vylúčil z konania na samostatné konanie povinnosť žalobcu H. doložiť vyúčtovanie, čo je samé o sebe zbytočné, exekučne nevykonateľné a bez významu pre konanie, nakoľko len skutočnosť, že advokát nevystaví klientovi vyúčtovanie podľa klientových predstáv nemá za následok neúspech žaloby na plnenie, veď práve v súdnom konaní sa skúma v akej miere sa plnilo a prečo. Výsledkom tohto vylúčenia na samostatné konanie bol vznik nového, úplne zbytočného a nič neriešiaceho konania, ktoré by bolo pre neho skončilo prehrou, ak by ho nepresvedčil, že ma návrh vziať späť. V neposlednom rade zdôraznil, že súd žalobcovi žiadnu odmenu nepriznal, nakoľko podľa súdu bol neúspešným v zastupovaní, t.z. som toho názoru, že v zmysle § 24 ods. 6 Zákona o advokácii si žalobca nemôže nárokovať vyššiu odmenu u klienta, než tá akú mu priznal súd. Žalobca preto, keď mu súd žiadnu odmenu nepriznal, nemá právny titul, keďže ho ako klienta o výške hodnoty úkonu neinformoval, hoci bol v čase prevzatia zastúpenia spotrebiteľom, zároveň súd právnu pomoc žalobcu vyhodnotil tak, že žalobcovi trovy nepriznal. Vyslovil názor, že žalobca vo veci vedenej na Okresnom súde Pezinok poskytoval právne služby nekvalite a v rozpore so Zákonom o advokácii, nesprávnym spôsobom zvolil taktiku vedenia sporu, nevykonal analýzu prípadu a 4 roky zbytočne naťahoval spor, kde v skutočnosti nedoložil žiadny relevantný dôkaz, ktorý by bol pre spor významný. Túto skutočnosť dokazuje rozhodnutie súdu, ktorým rozsudok okresného súdu zrušil a nariadil dokazovanie vo veci. S poukazom na uvedené žiadal odvolaniu vyhovieť.

6. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a napadnutý rozsudok je vecne správny.

7. V posudzovanej veci vykonala súd prvej inštancie všetko dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia neuhradenej odmeny za poskytnutie právnych služieb v rámci zastupovania žalovaného v konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 24Cb/34/2008 a na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 34Cb/2/2011. Prvoinštančný súd po vykonaní všetkých navrhnutých a predložených dôkazov tieto správne vyhodnotil a dospel k správny skutkový záverom, a to vo vzťahu k rozsahu poskytnutých právnych služieb, ako i pokiaľ ide o splnenie informačných povinností žalobcu ako advokáta týkajúcich sa predpokladanej výšky odmeny za poskytnutie služieb. Za tohto stavu, keď súd prvej inštancie skutkový stav veci ustálil na základe správne a dostatočne vykonaného

dokazovania a po jeho správnom vyhodnotení, neobstojí všeobecná odvolacia námietka žalovaného, podľa ktorej súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odhliadnuc od uvedeného však odvolací súd poukazuje na to, že rozsah jednotlivých úkonov právnej služby bol správne ustálený na základe dokazovania vykonaného listinnými dôkazmi, najmä obsahom spisov vo veciach, kde žalobca žalovaného ako advokát zastupoval, ako aj vyúčtovacími faktúrami a vzájomnou komunikáciou sporových strán súvisiacou s predmetným zastupovaním. Každopádne však vzhľadom na absenciu konkrétnych odvolacích námietok žalovaného smerujúcich k správnosti ustálenia skutkového stavu veci, ktoré by obsahovali jeho výhrady ku konkrétnym skutkovým zisteniam prvoinštančného súdu s vysvetlením, v čom má nesprávnosť ustálenia skutkového stavu spočívať, odvolací súd nemal možnosť preskúmať správnosť skutkových záverov súdu prvej inštancie, a preto bez možnosti dokazovanie zopakovať či doplniť vychádzal zo skutkového stavu veci tak, ako ho ustálil súd prvej inštancie.

8. Takto ustálený skutkový stav veci (pozri body 3. a 4. zhora) súd prvej inštancie posúdil správne i po právnej stránke, keď v danej veci správne použil relevantné ustanovenia § 51 a § 489 Občianskeho zákonníka, § 18, § 24 ods. 1,3 Zákona o advokácii, § 2 ods. 1 až 4 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., ktoré správne interpretoval a aplikoval na skutkový stav danej veci, keď vychádzal z toho, že žalovanému vznikla povinnosť žalobcovi uhradiť, resp. doplatiť, odmenu za poskytnuté a riadne vyúčtované právne služby v celkovej výške 5.276,91 eura, spolu so správne vyčíslenými úrokmi z omeškania, keďže žalovaný žalobcovi doposiaľ dlžnú sumu neuhradil. Nedôvodná je preto aj námietka žalovaného v odvolaní, podľa ktorej mal súd prvej inštancie vychádzať z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Nedôvodne žalovaný v odvolaní vytyka súdu prvej inštancie, že neprihliadol na ním namietanú skutočnosť, že žalobca ho v súvislosti so zastupovaním v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 24Cb/34/2008 ani v súvislosti so zastupovaním v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 34Cb/2/2011, ho nepoučil ako klienta spotrebiteľa právnej služby o výške odmeny za úkon, ako to vyžaduje Zákon o advokácii. Odhliadnuc od toho, že informačná povinnosť advokáta voči klientovi, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby, bola do Zákona o advokácii zavedená až s účinnosťou od 1. septembra 2009, treba zdôrazniť, že žalobca zastupoval v predmetných konaniach žalovaného ako podnikateľa (živnostníka X. C. J. J.-D.), teda nie ako fyzickú osobu - spotrebiteľa. Preto podmienkou vzniku nároku žalobcu ako advokáta na odmenu za vykonané úkony právnej služby v danom prípade nebolo splnenie žalovaným opakovane účelovo zdôrazňovanej informačnej povinnosti. Skutočnosť, že predmetné zastupovanie nie je možné považovať za zastupovanie fyzickej osoby nepodnikateľa - spotrebiteľa, vzhľadom na skutočnosť, že nároky, ktoré boli predmetom daných sporov mali pôvod v podnikaní žalovaného, potvrdzuje aj to, že oba súdne spory boli vedené ako obchodnoprávne. Na povahe právneho postavenia žalovaného v súvislosti s poskytovaním právnej služby žalobcom nič nemení ani žalovaným rovnako účelovo zdôrazňovaná skutočnosť, že v období od 29.6.2010 do 30.6.2012 mal pozastavený výkon živnosti, keď samotné pozastavenie živnosti na povahe sporov nič nemení a samé o sebe nepochybne nezakladá právne postavenie spotrebiteľa. Preto ani táto odvolacia argumentácia žalovaného nemôže obstáť.

10. Taktiež odvolací súd považuje za neopodstatnenú argumentáciu žalovaného v odvolaní, že žalobcovi na odmenu uplatnenú podanou žalobou s poukazom na ust. § 24 ods. 6 Zákona o advokácii nevznikol nárok z dôvodu, že v oboch predmetných konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava II i Okresnom súde Pezinok, mu poskytoval právne služby nekvalitne, svojou procesnou nečinnosťou v konaní na Okresnom súde Bratislava II spôsobil prieťahy minimálne 10 mesiacov, resp. 16 mesiacov a vyúčtoval si odmenu za úkony, ktoré aj súd v konaní vyhodnotil ako neposkytnuté s odbornou starostlivosťou. Je nepochybné, že v zmysle ust. § 18 ods. 2 Zákona o advokácii je advokát povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou. Tým sa má na mysli, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Základnou povinnosťou advokáta pri zastupovaní klienta je ochrana práv klienta a ich presadzovanie na základe jeho pokynov. Postup advokáta pri poskytovaní právnych sa viaže na pojem odborná starostlivosť, ktorý je potrebné chápať ako súhrn všetkých predpokladov na výkon advokátskej činnosti, od základných formálnych podmienok pre možnosť vykonávať advokáciu, až po osobnostné predpoklady. Pri určení postupu na presadzovanie záujmov klienta musí advokát voliť také formy a prostriedky, aby sa naplnili ciele a očakávania klienta, pričom prvoradá je vždy záujem klienta (porov. napr. uznesenie Ústavného súdu SR z 19.11.2019 sp. zn. I.ÚS 454/2019). Žalovaný argumentáciu obsiahnutú v odvolaní vo vzťahu k tvrdenému spôsobeniu

prieťahov zo strany žalobcu omeškaním so zaslaním vyjadrenia v spore i v súvislosti s vykonaním dokazovania, uvádzal už v priebehu konania na súde prvej inštancie, pričom žalobca všetky jeho tvrdenia poprel, prezentoval vlastné tvrdenia, podľa ktorých vykonal v konaní sp. zn. 24Cb/34/2008 aj ďalšie úkony právnej služby, ktoré však už žalovaný účelovo zamlčal a opísal tiež priebeh zložitej komunikácie so žalovaným ako klientom, ktorý opakovane menil pokyny a stanoviská napr. k osobe navrhovaného znalca. Tieto tvrdenia žalovaný podoprel aj listinnými dôkazmi, pričom však žalovaný a tieto tvrdenia žalobcu a predložené listiny nereagoval, účinnejšie ich nepoprel a preto ich treba považovať za nesporné, čo má za následok, že argumentácia žalovaného v odvolaní, podľa ktorej žalobca nepostupoval pri jeho zastupovaní s odbornou starostlivosťou nemôže obstáť. Navyiac však možno prisvedčiť aj argumentácii žalobcu, že advokát nemôže niesť rozhodujúcu zodpovednosť za dĺžku trvania sporu, keď s ohľadom na ust. § 100 ods.1 O.s.p. a § 101 ods. 2 O.s.p. aj v danom čase za vznik prieťahov zodpovedal súd, ktorý konanie viedol. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazuje na to, že v konaní na Okresnom súde Pezinok žalobca vylúčil z konania na samostatné konanie povinnosť žalobcu H. doložiť vyúčtovanie, čo je samé o sebe zbytočné, exekučne nevykonateľné a bez významu pre konanie, v dôsledku čoho potom nemal inú možnosť, než návrh vziať späť; a na to, že v zmysle § 24 ods. 6 Zákona o advokácii si žalobca nemôže nárokovať vyššiu odmenu u klienta, než akú mu priznal súd a keďže súd žalobcovi žiadnu odmenu nepriznal, nemá na plnenie ktorého sa domáha žiadny právny titul, aj táto jeho argumentácia je účelová a nedôvodná. Pokiaľ ide o vylúčenie konania o uloženie povinnosti predložiť vyúčtovanie, aj žalobca v priebehu konania správne poukázal na to, že sa tak nestalo na základe rozhodnutia žalobcu, avšak uznesením konajúceho súdu, proti ktorému nebolo možné podať odvolanie, teda išlo o procesný postup konajúceho súdu, na ktorý žalobca nemal dosah, pričom nie je zrejmé, z čoho žalovaný vychádza, keď argumentuje tým, že išlo o zbytočný a nevykonateľný návrh a preto ho musel vziať späť. K otázke priznania náhrady trov konania ako podmienke vzniku nároku na odmenu za poskytnuté právne služby pri zastupovaní v súdnom konaní sa odvolací súd vyjadril už vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 31. marca 2022, č. k. 8Co/4/2021 - 348, keď konštatoval, že advokátovi vzniká voči klientovi nárok na zaplatenie odmeny za poskytovanie právnych služieb bez ohľadu na to, či a ako o náhrade trov konania rozhodne súd v konaní, v ktorom advokát klienta zastupuje. Z uvedených dôvodov ani tieto odvolacie námietky žalovaného nemôžu obstáť a privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie v spore.

11. S ohľadom na uvedené, keď súd prvej inštancie dostatočne a správne na základe vykonaného dokazovania ustálil skutkový stav veci významný pre rozhodnutie v spore, ktorý správne posúdil aj po právnej stránke, keď dospel k záveru, že žalobe je potrebné v celom rozsahu vyhovieť a žiadna z odvolacích námietok žalovaného nemôže obstáť, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1,2 C.s.p.).

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p., avšak v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď mu v odvolacom konaní žiadne nevznikli.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho

súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).